

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **K., V. D. Z.**, so sídlom vo Z., IČO : X., zastúpeného Mgr. I. S., advokátkou v D., proti odporcovi **C. P. S., Z. Z. V. A. I. D.**, so sídlom v B., IČO : X., **o vydanie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 11 C 40/2008, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. júna 2008, sp.zn. 12 Co 159/2008 v spojení s opravným uznesením z 13. augusta 2008, sp.zn. 12 Co 159/2008, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením zo 16. apríla 2008, č.k. 11 C 40/2008 - 49 zakázal odporcovi výkon záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č. X., katastrálne územie Z. na Správe katastra Z., patriace navrhovateľovi a to až do právoplatného rozhodnutia o zákonnosti povolenia vkladu záložného práva V. X. na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 31. januára 2002. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zaplatený súdny poplatok vo výške 1 000,- Sk. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľovi nepriznal. Zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sú splnené podmienky na vydanie predbežného opatrenia, nakoľko navrhovateľ splnil a preukázal podmienku bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá by mu vznikla v prípade prevodu nehnuteľností na inú osobu po prípadnej realizácii záložného práva odporcom.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie odporcu uznesením zo 16. júna 2008, sp.zn. 12 Co 159/2008 v spojení s opravným uznesením z 13. augusta 2008, sp.zn. 12 Co 159/2008 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vydanie predbežného opatrenia a právne vzťahy medzi účastníkmi konania sa môžu riešiť až v súvislosti s podaním návrhu vo veci samej.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie navrhovateľ, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Mal za to, že tento v odôvodnení svojho rozhodnutia nezistil, neuviedol a nepreukázal právne relevantným spôsobom opodstatnenosť zmeny rozhodnutia prvostupňového súdu. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci.

Odporca považoval rozhodnutie odvolacieho súdu za správne a dovolanie navrhovateľa za právne neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil

vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, **predbežnom opatrení**, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania navrhovateľa z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania navrhovateľa nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však napriek tomu odporcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 5. februára 2009**

**JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková